

Bijlage - Renvoiiweergave Beleidsregels voor de Waterschapsverordening

Deze bijlage bevat een overzicht van de wijzigingen in de Beleidsregels bij de Waterschapsverordening.

De bijlage is artikelsgewijs opgebouwd en laat per onderdeel zien welke bepalingen worden toegevoegd, aangepast of vervallen.

De bijlage is bedoeld als naslagwerk om snel te kunnen zien wat er inhoudelijk wijzigt ten opzichte van de geldende regelgeving.

Renvooiweergave beleidsregels voor de Waterschapsverordening AGV

Beleidsregel 10.1: algemene voorwaarden werken in/bij oppervlaktewater

De watervergunning of het maatwerkvoorschrift voor de aanleg, vervanging of verwijdering van werken in, nabij of boven oppervlaktewaterlichamen wordt alleen verleend als het verenigbaar is met:

- De oogmerken als bedoeld in artikel 2.35 van de Waterschapsverordening.
- De specifieke zorgplichten als bedoeld in artikel 2.36 van de Waterschapsverordening,

waarbij rekening wordt gehouden met de volgende standaarden en maatstaven:

a. Het werk mag geen verval veroorzaken (hoogteverschil tussen het bovenstroomse en benedenstroomse peil) groter dan 0,5 cm in primaire en secundaire wateren; en in het primaire stelsel van het peilgebied mag het verval over dit primaire stelsel niet groter zijn dan 15cm; en

b. Voor werken in primaire wateren (in polder en boezem) gelden de voorwaarden voor het verhang en verval zoals genoemd bij de beleidsregels 'aanleggen, wijzigen en dempen van wateren' in hoofdstuk 11; en

c. In afwijking van onderdeel b) is de aanleg van afmeerpalen en steigers ~~(met grotere afmetingen dan bedoeld in artikel 3.23 van de Waterschapsverordening) binnen het leggerprofiel~~ in beginsel niet verenigbaar met de oogmerken en specifieke zorgplichten, in de gebieden als aangegeven op de verhangkaart, waar het verhang groter is dan 1 cm/km; en

d. De aanleg of vervanging van de werken zijn verenigbaar met de oogmerken en specifieke zorgplichten, op basis waarvan het werk het beheer en onderhoud niet mag belemmeren, indien

- i. er geen minimale bevaarbare lengte van tenminste 250 meter is; en
- ii. er geen extra laad- en losplaats voor de maaiboot en het maaisel is; en

e. Bij werken in de beschermingszone voldoet de wijze van onderhoud aan de oppervlaktewaterlichamen aan de eisen van de Leidraad/PVE Beheer; en

f. De schade aan de ecologische waardekwaliteit door de aanleg van werken ~~in een groene oeverzone of natuurvriendelijke oever~~ wordt volledig gecompenseerd waarbij;

- i. de verminderde onbeschoeide oeverlengte wordt hersteld tot de oorspronkelijke oeverlengte; en
- ii. de vorm van ~~de het~~ nieuw aan te leggen talud van de oever en van het onderwaterprofiel tenminste gelijkwaardig is aan de oorspronkelijke oever en in ieder geval niet steiler is dan de oorspronkelijke oever; en

iii. de compensatie vindt plaats in hetzelfde ~~oppervlaktewaterlichaam~~ KRW-waterlichaam danwel, voor zover het werk in overig water wordt aangelegd, hetzelfde Ecologische Analysegebied (EAG); en

~~g. Steigers buiten de bebouwde kom met een oppervlakte groter dan 18 m² zijn in beginsel niet verenigbaar met de oogmerken en specifieke zorgplichten, voor zover sprake is van zuiver particulier gebruik;~~

~~g.~~ B. In aanvulling op onderdeel f) geldt bij de aanleg, wijziging en vervanging van steigers

- i. wordt de schade aan de ecologische kwaliteittoestand van het oppervlaktewaterlichaam volledig gecompenseerd; en
- ii. bestaat de compensatieplicht voor steigers met een oppervlakte tot en met 18m² uit het geschikt maken van een gebied van 1.8x de oppervlakte van de steiger voor de groei van waterplanten; en
- iii. wordt het ecologisch nadeel vooran steigers met een oppervlakte groter dan 18m² en de bijbehorende compensatieplicht per geval beoordeeld; en

~~iv. vindt de compensatie plaats in hetzelfde KRW-waterlichaam danwel, in overig water, hetzelfde Ecologische Analysegebied (EAG); en~~

~~iv. wordt de compensatie gerealiseerd voordat met de aanleg van de steiger wordt begonnen; en~~

~~vi. rust een steiger niet op meer palen dan noodzakelijk om de constructie te dragen; en~~

~~viii. komt de steiger niet geheel of gedeeltelijk in de middenstrook, in het leggerprofiel van een primair water, in de vaarstrook of in de rode zone te liggen.~~

h. De onderkant van de brug is hoger dan het maximale waterpeil; en

i. Het werk ligt buiten de bochtverbreding, indien het werk wordt geplaatst in of binnen een afstand van 75 meter van een bocht van wateren; en

j. De aanleg of uitbreiding van werken in het water in het hoogwaterbemaalingsgebied van Amsterdam is in beginsel niet verenigbaar met de oogmerken en specifieke zorgplichten.

Indien het geplande werk binnen de kernzone of beschermingszone van waterkerende dijklichamen, verholten waterkeringen en beschermende gronden ligt dan gelden ook de voorwaarden uit de beleidsregel "werken in en nabij waterkeringen".

10.1

Motivering

Oogmerken en specifieke zorgplicht

De oogmerken en specifieke zorgplicht voor oppervlaktewateren richten zich op het functioneren van het watersysteem. Werken (waaronder kunst- of bouwwerken) brengen risico's met zich mee voor het functioneren van het watersysteem. Daarbij spelen de volgende mechanismen een rol:

- Belemmering van de afvoer van water: het water in de primaire wateren moet vrijelijk kunnen stromen van en naar het gemaal of naar zee. Als er een (bouw)werk ergens in de route staat, kan dit het water 'tegenhouden', waardoor stuwing optreedt. Ook kan het bouwwerk het effect hebben van een vernauwing of flessenhals. Er ontstaat een peilverschil bovenstrooms en benedenstrooms van het bouwwerk. In het achterliggende gebied kan het waterpeil zoveel stijgen dat wateroverlast ontstaat;
- Belemmering van het onderhoud: AGV voert het onderhoud aan de waterlichamen uit vanaf een boot of vanaf de kant. In beide gevallen kan een (bouw)werk een obstakel vormen voor de onderhoudswerkzaamheden;
- Invloed op de ecologische kwaliteit: een werk heeft negatieve invloed op de ecologische kwaliteit als het een obstakel vormt voor vissen of andere dieren. Ook kan een werk de lengte van de oever verkleinen, terwijl juist in de oever - op de grens van land en water - de ecologische waarde van het watersysteem het hoogst is. Ook het (onderwater)profiel van de oever is bepalend voor de ecologische waarde, een steil talud of een kort profiel bieden minder ruimte voor de ecologie. De ecologische kwaliteit van het water en de oever kan ook verminderen door een teveel aan schaduw door de aanleg van werken boven het water, zoals steigers;

Een werk heeft negatieve invloed op de ecologische kwaliteit wanneer het:

- Een barrière vormt voor vissen en andere waterdieren, waardoor migratie en verspreiding worden belemmerd
- De oeverlengte verkort, terwijl juist de oeverzone - de overgangszone tussen land en water - de hoogste ecologische waarde heeft

- Het oeverprofiel steiler wordt of wordt verkort, wat direct de ecologische waarde beïnvloedt
- Schaduw werpt op het water (bijvoorbeeld door steigers), waardoor waterplanten (en in uitzonderlijke gevallen algen) minder goed kunnen groeien en de zuurstofproductie afneemt

• Belemmering van vaarverkeer: het gaat daarbij vooral over de invloed van het werk op de doorvaarthoogte, de vaarwegdiepte en de ruimte voor vaarverkeer in de bochten.

Toelichting Beleidsregel 10.1

De beleidsregels geven een uitleg aan de beoordelingsregels uit de Waterschapsverordening. Deze beoordelingsregels staan in de oogmerken en de zorgplicht.

- ad a: Het peilverschil tussen het water bovenstrooms en benedenstrooms van het werk mag nauwelijks verschillen. Dit om te voorkomen dat er wateroverlast ontstaat;
- ad b: In primaire wateren geldt een andere voorwaarde: het verhang mag niet groter worden dan 1 cm/km. Het verhang geeft aan hoeveel centimeter peilverschil er is per kilometer watergang. Via primaire wateren stroomt het water van en naar de polder- en boezemgemalen. Door gemalen in werking te zetten daalt de waterspiegel bij het gemaal en stroomt het water richting het gemaal. Door peilverschil (het verhang) gaat water stromen. Als er ergens onderweg een werk staat, kan dat het effect hebben van een vernauwing of flessenhals. Het water stijgt bovenstrooms van de vernauwing, tot het er door kan stromen. Het verhang neemt toe en er ontstaat een hogere waterstand in het achterliggende gebied, waardoor daar wateroverlast kan ontstaan. De mate waarin het verhang toeneemt is een maat om te bepalen of de peilstijging door het werk acceptabel is. De grens van 1 cm/km is gebaseerd op uitgangspunten die AGV hanteert voor het ontwerp van de primaire wateren;
- ad c: De doorstroming in de aangegeven gebieden is onvoldoende voor het goed functioneren van het watersysteem. Toch wordt ook het belang gezien van het medegebruik van het water door aanwonenden. Daarom bestaat er op grond van de Waterschapsverordening een beperkte mogelijkheid om een steiger aan te leggen. Grotere steigers in deze gebieden zijn onwenselijk;
- ad d: AGV voert het onderhoud aan oppervlaktewaterlichamen vaak uit vanaf een boot. Als dat het geval is stelt dat eisen aan werken. Zo moet het water goed bevaarbaar blijven, dus voldoende breed en diep zijn. Ook is het belangrijk het water niet te veel 'op te knippen' in kleine stukken waar een boot niet langs kan, omdat dit betekent dat de boot vaker uit het water moet worden getild. Een minimale lengte van 250 meter vindt AGV nog acceptabel. Als een werk leidt tot 'opknippen' betekent dat ook dat de aanvrager ervoor moet zorgen dat de onderhoudsboot in het 'losgeknipte' deel te water kan, via een laad- en losplaats. Maar ook als het onderhoud vanaf de kant wordt uitgevoerd moet dat mogelijk blijven;
- ad e: Ook werken die niet in het water zelf staan, maar in de beschermingszone, kunnen een obstakel vormen voor onderhoud. Zij moeten daarom voldoen aan de eisen in de Leidraad/PVE Beheer;
- ad f: Een werk mag de ecologische kwaliteit niet te veel negatief beïnvloeden: het mag bijvoorbeeld geen obstakel vormen voor vissen of andere dieren. In groene oeverzones en natuurvriendelijke oevers Bij negatieve effecten op de ecologische kwaliteit is compensatie verplicht. Daarbij is het vooral belangrijk dat de totale onbeschoede oeverlengte in het betreffende water niet kleiner wordt, omdat juist in de oever - op de grens van land en water - de ecologische waarde van het watersysteem het hoogst is. Ook de vorm van de oever is bepalend voor de ecologische waarde en deze moet dus vergelijkbaar zijn met de oorspronkelijke vorm maar mag flauwer worden. Zo geeft een oever van 1:3 of flauwer ruimte aan de ecologie om zich te ontwikkelen. Bij werken in de beschermingszone (groene oevers) kan daarnaast de ecologische waarde van de landstrook meegenomen worden bij de compensatie. AGV bepaalt de voorschriften bij de vergunning op basis van de aanwezige ecologische waarde;

- ad g: Steigers vormen vooral een risico voor de ecologische kwaliteit van de oever en het water, en de daarin aanwezige waterplanten, door (beschaduwning,) en mogen daarom niet te groot zijn; Waterplanten zijn cruciaal voor een gezond watersysteem: ze produceren zuurstof, zuiveren het water en bieden leefruimte aan waterdieren. Deze factoren zijn daarom ook belangrijk voor het voldoen aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water (KRW). Beschaduwning belemmert de groei van waterplanten, wat leidt tot verslechtering van waterkwaliteit en verlies aan biodiversiteit. Om dit effect ongedaan te maken, is compensatie nodig. Gebaseerd op modelleringen en berekeningen van lichtinval van in het verleden beoordeelde steigers is voor steigers tot en met een oppervlakte van 18m² een compensatiefactor van 1.8x de steigeroppervlakte bepaald. Voor grotere objecten is een complexere berekening nodig en kan geen algemeen toepasbaar factor worden vastgesteld. Omdat er doelen gesteld zijn voor KRW waterlichamen en per Ecologische Analysegebied (EAG), en er een achteruitgangverbod geldt per KRW waterlichaam, moet de compensatie aantoonbaar in hetzelfde KRW-lichaam of bij overige KRW-oppervlaktewaterlichamen in hetzelfde EAG plaatsvinden.

- ad h: Bruggen over primaire wateren moeten zodanig hoog liggen dat het water de onderkant niet raakt, ook niet bij hoge waterstanden. Anders zou opstuwung van het water kunnen optreden;

- ad i: Het werk mag geen hinder opleveren voor het vaarverkeer. In wateren met een vaarwegfunctie gelden daarvoor specifieke eisen, namelijk: voldoen aan de geldende doorvaarthoogten en de vastgestelde vaarwegdiepten. Ook gelden er specifieke eisen voor de plaatsing ten opzichte van een bocht in het vaarwater. Boten hebben relatief veel ruimte nodig om een bocht te kunnen nemen. Deze benodigde ruimte heet de 'bochtverbreding'. De bochtverbreding is te berekenen op basis van de kromming van de bocht (Richtlijnen Vaarwegen, 2005). Een werk moet in ieder geval op een afstand van 75 meter van de bocht komen en buiten de bochtverbreding blijven om het vaarverkeer niet te hinderen;

- ad j: Nieuwe werken of uitbreiding van werken in het water in het hoogwaterbemaalingsgebied van Amsterdam zijn in beginsel niet verenigbaar met de oogmerken en specifieke zorgplichten. De reden is dat AGV dit deel van het watersysteem bij veel neerslag snel moet kunnen afvoeren via gemaal Zeeburg, om te voorkomen dat Amsterdam en het Amstelland onder water lopen. Het aanleggen van werken in dit deel van het watersysteem levert weerstand op en vertraagt het tempo van afvoeren.

Beleidsregel 10.3: duikers in primaire en secundaire wateren

De watervergunning of het maatwerkvoorschrift voor de aanleg van duikers in primaire en secundaire wateren wordt alleen verleend als het verenigbaar is met:

- De oogmerken als bedoeld in artikel 2.35 van de Waterschapsverordening;
- De specifieke zorgplichten als bedoeld in artikel 2.36 van de Waterschapsverordening,

waarbij rekening wordt gehouden met de volgende standaarden en maatstaven:

a. De voorwaarden van beleidsregel 10.1 gelden, en

b. ~~Duikers hebben een vrije ruimte van minimaal een derde van de diameter boven het hoogst vastgestelde waterpeil; en~~ De ligging van de duiker is zodanig dat de duiker bij het laagste streefpeil voor minimaal 2/3 gevuld is met water en bij het hoogste streefpeil minimaal 1/5 lucht bevat;

c. Duikers zijn niet langer dan 30 meter; en

d. Indien een ronde duiker wordt aangelegd

- in een primair water, dan is de diameter minimaal ~~8~~ 100 cm;

- in een secundair water breder dan 200 cm, dan is de diameter minimaal 100 cm;

- in een secundair water smaller dan 200 cm, dan heeft de duiker een diameter van ten minste 50% van de breedte van het water met een minimum van 40 cm diameter; en

d-e. Duikers worden zonder bochten aangelegd, ~~tenzij het niet anders kan~~; en

e-f. Indien duikers met bochten worden aangelegd wordt bij ieder knikpunt een put toegepast ten behoeve van inspectie en onderhoud; ~~en~~;

g. De duiker langer dan 15 meter bevat minimaal één inspectie- of onderhoudsput; en

h. De duiker steekt maximaal 0,50 meter uit de dam of andersoortige constructie.

Motivering

Oogmerken en specifieke zorgplicht

De oogmerken en specifieke zorgplicht voor oppervlaktewateren richten zich op het functioneren van het watersysteem. Een duiker is een ronde of vierkante buis waar water doorheen kan stromen, bijvoorbeeld onder een weg door.

- Verstopping: Een duiker kan een risico vormen voor het watersysteem omdat hij verstopt kan raken en daarmee een belemmering wordt voor de aan- en afvoer van water.
- Ecologisch achteruitgang: Een duiker kan een risico vormen voor het watersysteem doordat hij een ongeschikt lichtklimaat creëert, zuurstofloze omstandigheden kan veroorzaken en migratie van vis en macrofauna belemmert, wat leidt tot verlies van leefgebied en vegetatie.

Toelichting Beleidsregel 10.3

De beleidsregels geven een uitleg aan de beoordelingsregels uit de Waterschapsverordening. Deze beoordelingsregels staan in de oogmerken en de zorgplicht.

- ad a: Het werk vormt geen belemmering voor de aan- en afvoer van water, het onderhoud, de ecologische kwaliteit en het vaarverkeer. De ecologische impact van duikers langer dan 15 meter kan in beginsel niet eenduidig worden berekend en wordt daarom per geval door een ecooloog beoordeeld aan de hand van het 'Deelrapport ecologische toetsing duikers';
- ad b: De buis mag niet helemaal onder de waterspiegel liggen, maar moet bij het hoogste streefpeil minstens 1/5 lucht bevatten 20 cm boven het hoogste waterpeil uitsteken. Daardoor kan er licht doordringen in de buis, hetgeen belangrijk is voor de ecologische kwaliteit van de watergang. Bovendien moet de duiker bij het laagste streefpeil voor minimaal 2/3 gevuld zijn met water. Dan kan er dan drijvend materiaal door de buis heen, waardoor er minder snel verstopping optreedt, en is inspectie van de buis makkelijker omdat de buis beter zichtbaar is;
- ad c en d: Om dezelfde redenen mag een buis ook niet te lang zijn (30 meter maximaal) en niet te smal ~~(minstens 80 cm diameter)~~;
- ~~d en~~ e, f en g: De buis mag geen bochten bevatten, met name vanwege de inspecteerbaarheid. Als het niet anders kan moet er bij ieder knikpunt een put komen om te kunnen inspecteren en onderhouden. Dit geldt ook voor duikers langer dan 15 meter.
- ad h: De eis dat een duiker minimaal 0,5 meter uit de dam steekt, is opgenomen om te voorkomen dat oevervegetatie direct vóór de duiker kan aangroeien. Dit waarborgt een blijvend goede doorstroming.

Beleidsregel 10.6: aanleggen en vervangen beschoeiing in een groene oeverzone

De watervergunning of het maatwerkvoorschrift voor het aanleggen of vervangen van beschoeiing in een groene oeverzone of natuurvriendelijke oever wordt alleen verleend als het verenigbaar is met:

- De oogmerken als bedoeld in artikel 2.35 van de Waterschapsverordening;
- De specifieke zorgplichten als bedoeld in artikel 2.36 van de Waterschapsverordening, waarbij rekening wordt gehouden met de volgende standaarden en waarbij rekening wordt gehouden met de volgende standaarden en maatstaven:

- a. De voorwaarden van beleidsregel 10.1 gelden:
- b. Het bestuur kan maatwerkvoorschriften stellen voor het aanleggen of vervangen van beschoeiing in een groene oeverzone of natuurvriendelijke oever. De maatwerkvoorschriften hebben betrekking op het te gebruiken materiaal en het ontwerp van de beschoeiing.

Motivering

Oogmerken en specifieke zorgplicht

De oogmerken en specifieke zorgplicht voor oppervlaktewateren richten zich op het functioneren van het watersysteem. Beschoeiingen in groene oevers kunnen een negatief effect hebben op het watersysteem. Daarbij speelt vooral een rol:

- **Invloed op de ecologische kwaliteit:** juist de oever is van groot belang voor de ecologische kwaliteit van een watergang. Een beschoeiing kan leiden tot schade aan de oeverbegroeiing.

Toelichting Beleidsregel 10.6

De beleidsregels geven een uitleg aan de beoordelingsregels uit de Waterschapsverordening. Deze beoordelingsregels staan in de oogmerken en de zorgplicht.

ad a: Vanwege de risico's op schade aan de oeverbegroeiing kan het waterschap eisen stellen aan te gebruiken materiaal en ontwerp van de beschoeiing.

Beleidsregel 11.1: aanleg van oppervlaktewaterlichamen

De watervergunning of het maatwerkvoorschrift voor de aanleg van oppervlaktewaterlichamen wordt alleen verleend als het verenigbaar is met:

- De oogmerken als bedoeld in artikel 2.35 van de Waterschapsverordening;
- De specifieke zorgplichten als bedoeld in artikel 2.36 van de Waterschapsverordening,

waarbij rekening wordt gehouden met de volgende standaarden en maatstaven:

a. Het waterschap neemt een water niet op in de legger over in onderhoud als de inrichting van het water niet voldoet aan zijn eisen voor onderhoudbaarheid zoals onder meer is vastgelegd in het PVE-Beheer de Leidraad Ontwerp Nieuwe Infrastructuur Water;

b. Wateren dienen bij aanleg minimaal te voldoen aan de afmetingen in bijlage II uit de Waterschapsverordening het Onderhoudsbesluit AGV;

c. Er is na aanleg geen kans op het ontstaan van een onstabiele waterbodem;

d. Nieuw aangelegd water dat wordt aangesloten op het bestaande watersysteem mag geen negatieve invloed hebben op de ecologische kwaliteit daarvan.

Motivering

Oogmerken en specifieke zorgplicht

De oogmerken en specifieke zorgplicht voor oppervlaktewateren richten zich op het functioneren van het watersysteem. Het aanleggen van nieuw water kan een risico vormen voor het functioneren van het watersysteem. Mechanismen die daarbij een rol spelen zijn:

- Instabiliteit van bodem en oevers: als een nieuw water op de verkeerde manier wordt aangelegd kan het leiden tot een onstabiele bodem, bijvoorbeeld vanwege het doorbreken van afsluitende lagen. Als er onder de afsluitende laag overdruk is kan grondwater omhoog gaan stromen en daarbij veen of zand meenemen waardoor de watergang 'vol loopt'. Als er onderdruk is kan er juist oppervlaktewater in de bodem weg gaan zakken;
- Belemmering van aan- en afvoer van water: als een nieuw water te smal of ondiep wordt aangelegd kan het leiden tot een minder goede doorstroming, waardoor lokaal de peilen kunnen stijgen en wateroverlast op kan treden;
- Belemmering van onderhoud: Een te smalle watergang is een belemmering voor het onderhoud, omdat het lastig is er met een maaikorf in te kunnen manoeuvreren. Ook als er zich obstakels bevinden langs de watergang is dat een belemmering voor inspecties en voor het onderhoud, omdat het waterschap er dan niet langs kan met materieel;
- Negatieve invloed op de ecologische kwaliteit: als een nieuw water twee bestaande wateren met elkaar verbindt, kan er ongewenste onderlinge beïnvloeding ontstaan. Dat geldt vooral als de twee bestaande wateren van elkaar verschillen qua waterpeil of waterkwaliteit.

Toelichting Beleidsregel 11.1

De beleidsregels geven een uitleg aan de beoordelingsregels uit de Waterschapsverordening. Deze beoordelingsregels staan in de oogmerken en de zorgplicht.

- ad a en b: Het nieuw aan te leggen water moet breed genoeg zijn om eenvoudig te kunnen onderhouden (bijvoorbeeld met een maaikorf). Ook moet het water diep genoeg zijn. De minimale afmetingen van het water moeten zodanig zijn dat het kan gaan functioneren voor de aan- en afvoer van water zoals het bedoeld is. Het waterschap bepaalt wat de minimale afmetingen zijn, dat hangt af van de functie die het water krijgt (onderdeel van het primaire of het secundaire watersysteem). Het is verstandig om een water 10 à 20 cm dieper aan te leggen dan de minimaal vereiste afmetingen, zodat het minder snel nodig is om te baggeren. Eisen aan de oever zijn dat het nieuw aan te leggen water een stabiele bodem en oevers moet hebben. De aanvrager moet aantonen dat de beschermingszone van de wateren vrij is van obstakels. Het waterschap gebruikt de beschermingszone bij het uitvoeren van onderhoud (primaire oppervlaktewaterlichamen) en bij inspecties, en moet er dus ongehinderd met materieel langs kunnen;
- ad c: Vanwege de bovengenoemde risico's moet de initiatiefnemer maatregelen treffen om te zorgen dat de waterbodem (dat is inclusief het natte talud) niet onstabiel kan worden.

• ad d: er moeten voldoende maatregelen worden genomen om de ecologische kwaliteit van het bestaande watersysteem niet te verslechteren. Dit kan door bij het inrichten rekening te houden met ruimte voor flora en fauna. Zo geeft een oever van 1:3 of flauwer ruimte aan de ecologie om zich te ontwikkelen.

Beleidsregel 11.3: verbreden van oppervlaktewaterlichamen

De watervergunning of het maatwerkvoorschrift voor het verbreden van oppervlaktewaterlichamen, veranderen van het onderwatertalud en/of de oever wordt alleen verleend als het verenigbaar is met:

- De oogmerken als bedoeld in artikel 2.35 van de Waterschapsverordening;
- De specifieke zorgplichten als bedoeld in artikel 2.36 van de Waterschapsverordening,

waarbij rekening wordt gehouden met de volgende standaarden en maatstaven:

- a. De schade aan de ecologische waarde-kwaliteit door de verbreding/verandering van oppervlaktewaterlichamen in een groene oeverzone wordt volledig gecompenseerd waarbij:
- b. De verminderde onbeschoede oeverlengte wordt hersteld tot de oorspronkelijke oeverlengte; en
 - i. De vorm van de het nieuw aan te leggen talud van de oever en het onderwaterprofiel minimaal gelijk is aan de oorspronkelijke oever; en
 - ii. De compensatie plaatsvindt in hetzelfde KRW-oppervlakte waterlichaam;
- c. Het verbreden van het water levert geen risico's op ontstaan van een instabiele bodem.

Motivering

Oogmerken en specifieke zorgplicht

De oogmerken en specifieke zorgplicht voor oppervlaktewateren richten zich op het functioneren van het watersysteem. Wat geldt voor verdieping van water (beleidsregel 11.2) geldt ook voor verbreding. Hier spelen dezelfde mechanismen een rol. De grootste risico's zitten in het onstabiel worden van de waterbodem en de oevers, waardoor het water snel ondieper wordt, en in de aantasting van ecologische waarden.

Toelichting Beleidsregel 11.3

De beleidsregels geven een uitleg aan de beoordelingsregels uit de Waterschapsverordening. Deze beoordelingsregels staan in de oogmerken en de zorgplicht.

- ad a: Verbreding mag plaatsvinden niet in een natuurvriendelijk oever of binnen de Ecologische hoofdstructuur, tenzij het niet anders kan en mits er compensatie plaatsvindt van negatieve effecten op de ecologische kwaliteit. Daarbij is het vooral belangrijk dat de totale oeverlengte in het betreffende water niet kleiner wordt, omdat juist in de oever - op de grens van land en water - de ecologische waarde van het watersysteem het hoogst is. Ook de vorm van de oever is bepalend voor de ecologische waarde en deze moet dus vergelijkbaar zijn met de oorspronkelijke vorm maar mag flauwer worden. Zo geeft een oever van 1:3 of flauwer ruimte aan de ecologie om zich te ontwikkelen. AGV bepaalt de voorschriften bij de vergunning op basis van de aanwezige ecologische waarde;
- ad b: Vanwege bovengenoemde risico's mag door de ingreep geen onstabiele bodem ontstaan.

Beleidsregel 11.4: verondiepen van oppervlaktewaterlichamen

De watervergunning of het maatwerkvoorschrift voor het verondiepen van oppervlaktewaterlichamen wordt alleen verleend als het verenigbaar is met:

- De oogmerken als bedoeld in artikel 2.35 van de Waterschapsverordening;
- De specifieke zorgplichten als bedoeld in artikel 2.36 van de Waterschapsverordening,

waarbij rekening wordt gehouden met de volgende standaarden en maatstaven:

- a) Na de verondieping blijft minimaal het leggerprofiel van primaire wateren in stand; en
- b) Bij secundaire wateren blijft de minimale waterdiepte in stand, volgens bijlage II bij de Waterschapsverordening het Onderhoudsbesluit AGV onder 1.12 kolom 4 onder 3, waarbij die gehele bepaling overeenkomstig van toepassing is.

Motivering

Oogmerken en specifieke zorgplicht

De oogmerken en specifieke zorgplicht voor oppervlaktewateren richten zich op het functioneren van het watersysteem. Verondiepen van wateren brengt risico's met zich mee voor het watersysteem. Mechanismen die daarbij een rol spelen zijn:

- Belemmering wateraan- en afvoer: Belemmering treedt op als het profiel van de watergang (breedte en diepte) door de verondieping kleiner wordt dan minimaal noodzakelijk is. Voor primaire wateren staat het minimale profiel in de legger. Secundaire wateren zijn minder belangrijk voor de aan- en afvoer. Hiervoor gelden nog geen leggerprofielen, maar wel een minimale waterdiepte. Bij de verondieping dient men rekening te houden met de aanwas van bagger op de verondiepte waterbodem. Hierdoor is het niet wenselijk om het water te verondiepen tot aan de minimale waterdiepte;
- Negatieve invloed op de ecologische kwaliteit: te ondiepe wateren zijn ongunstig voor de ecologische kwaliteit, met name doordat ze snel opwarmen. Hierdoor komen allerlei processen op gang, zoals het ontstaan van zuurstofloosheid, het vrijkomen van voedingsstoffen uit de bodem en het vrijkomen van methaan uit de bodem (broeikasgas). Bij te hoge watertemperaturen kan massaal vissterfte optreden. In de winter kunnen ondiepe sloten makkelijker dichtvriezen, wat ook vissterfte en sterfte onder amfibieën tot gevolg kan hebben.

Toelichting Beleidsregel 11.4

De beleidsregels geven een uitleg aan de beoordelingsregels uit de Waterschapsverordening. Deze beoordelingsregels staan in de oogmerken en de zorgplicht.

- ad a en b: Vanwege bovenstaande risico's moeten wateren blijven voldoen aan een minimale diepte.

Beleidsregel 11.5: herstel van de oorspronkelijke oeverlijn

De watervergunning of het maatwerkvoorschrift voor het herstel van de oorspronkelijke oeverlijn wordt alleen verleend als het verenigbaar is met:

- De oogmerken als bedoeld in artikel 2.35 van de Waterschapsverordening;
- De specifieke zorgplichten als bedoeld in artikel 2.36 van de Waterschapsverordening,

waarbij rekening wordt gehouden met de volgende standaarden en maatstaven:

- a) Bij het herstel van de oorspronkelijke oeverlijn van primaire wateren ligt de oeverlijn niet in het huidige leggerprofiel van het water; en
- b) De oeverlijn was niet verplaatst als compensatie voor een demping elders en/of als een maatregel van het waterschap; en
- c) De oorspronkelijke oeverlijn is tenminste even lang als de huidige oeverlijn;
- d) Bij secundaire wateren blijven de minimale afmetingen volgens bijlage II bij ~~de~~
- e) ~~Waterschapsverordening het Onderhoudsbesluit AGV~~ onder 1.12 kolom 4 onder 3 in stand; en
- f) De eigenaren van de percelen die aan het water grenzen of van de grond onder het water stemmen in met het herstel van de oorspronkelijke oeverlijn;
- g) De ligging van de gewenste oeverlijn kan tot maximaal 15 jaar geleden als oorspronkelijke oeverlijn worden gekwalificeerd.

Motivering

Oogmerken en specifieke zorgplicht

De oogmerken en specifieke zorgplicht voor oppervlaktewateren richten zich op het functioneren van het watersysteem. In de loop der jaren kan een oeverlijn verschuiven, bijvoorbeeld bij afkalving van oevers door golfslag

Toelichting Beleidsregels 11.5

De beleidsregels geven een uitleg aan de beoordelingsregels uit de Waterschapsverordening. Deze beoordelingsregels staan in de oogmerken en de zorgplicht.

- ad a: Uiteraard mag de aanpassing van de oeverlijn niet leiden tot problemen in de aan- en afvoer van het watersysteem: het profiel mag niet kleiner worden dan wat minimaal nodig is volgens de legger voor een goede aan- en afvoer van water;
- ad b: De aanvrager moet ook kunnen aantonen dat de oeverlijn in de afgelopen 15 jaar daadwerkelijk ergens anders heeft gelegen en onbedoeld is verschoven. Dat wil zeggen: niet bewust verplaatst als compenserende maatregel voor demping elders of als maatregel in een watergebiedsplan;
- ad c: De oeverlengte mag niet kleiner worden dan in de huidige situatie. Dit is belangrijk vanwege de ecologische waarde van de oever;
- ad d: Secundaire wateren mogen niet te ondiep worden, vanwege het negatieve effect op de ecologische kwaliteit (zie ook 11.4);
- ad e: Herstel van de oeverlijn kan alleen als de grondeigenaren er mee instemmen;
- ad f: Als de initiatiefnemer kan aantonen dat hij de oeverlijn wil terugbrengen naar de situatie zoals die maximaal 15 jaar geleden was, is er geen sprake van 'demping' van water en hoeft de initiatiefnemer geen compenserende maatregelen te treffen.